

ks. Zbigniew Paweł Maciejewski

Zgromadzeni na świętej wieczerzy

Jak dobrze przeżyć Mszę Świętą?

Winnica 2020

© Copyright by Fundacja Nasza Winnica

© Copyright by ks. Zbigniew Paweł Maciejewski

Redakcja: zespół

Grafika z okładki: istock

Projekt okładki: Krzysztof Drzazgowski

ISBN 978-83-958499-4-7

Fundacja Nasza Winnica

pl. Jana Pawła II 3, 06-120 Winnica

<http://funawi.pl> fundacja@funawi.pl

tel. 501 231 895

Wstęp

O Mszy Świętej mówi się, że jest „źródłem i szczytem” chrześcijańskiego życia. Jednocześnie dla wielu katolików jest to trudny i smutny obowiązek do spełnienia, często tak to widzą i tak to przeżywają. Jeszcze inni zupełnie pożegnali się z uczestnictwem we Mszy Świętej. Tym Msza Święta już nie ciąży.

Ta książeczka zaprasza do odkopania źródła i wdrapania się na szczyt. Nic tak nie przekonuje do uczestnictwa w Eucharystii jak posmakowanie wody z czystego źródła i spojrzenie na świat z wysokiej góry.

Wtedy Msza święta przestaje być ciężarem i przykrym obowiązkiem a prawdziwą siłą chrześcijańskiego życia.

ks. Zbigniew Paweł Maciejewski - funawi.pl

Obrzędy wstępne

Msza święta rozpoczyna się najczęściej wspólnym śpiewem, ksiądz podchodzi wtedy do ołtarza i całuje go. Następnie z asystą zajmuje miejsca przy ołtarzu. Tę część kościoła, z przodu, przy ołtarzu, nazywamy prezbiterium.

Sama liturgia zaczyna się od znaku krzyża i pozdrowienia wiernych przez księdza, wszyscy wtedy stoją. Potem często ksiądz dłużej lub krócej wyjaśnia zgromadzonym charakter liturgii, podaje intencję Mszy Świętej oraz wprowadza do aktu pokutnego: „Spowiadam się Bogu wszechmogącemu” lub innej jego formy.

Po akcie pokutnym, w świąteczne i niedzielne Eucharystie (poza Wielkim Postem i Adwentem) odmawia się lub śpiewa hymn „Chwała na wysokości Bogu”.

Obrzędy wstępne kończą się modlitwą księdza, zwaną kolekta. Ksiądz wzywa do modlitwy słowami: „Módlmy się.” Następuje potem chwila ciszy, po niej odmawia lub śpiewa modlitwę z mszału, której zakończeniem jest wspólne „Amen”. Po tej modlitwie wszyscy siadają.

Jak się zachować, jak je dobrze przeżyć?

Zgromadzeni w kościele ludzie powinni być wspólnotą wiernych. Rób więc wszystko co możesz, by tę wspólnotę tworzyć i wyrażać.

Wyrazem tego zaangażowania będzie na pewno włączenie się we wspólny śpiew, wspólne, zdecydowane odpowiedzi i czytelny znak krzyża.

Przed aktem pokutnym powinna nastąpić chwila ciszy. W niej powinienes uświadamiać i przypominać sobie, że jesteś grzesznikiem. Nie chodzi o szczegółowy rachunek sumienia (choć czasem konkretne sytuacje powinny ci stanąć przed oczami), ale o właściwą postawę stworzenia wobec Stwórcy, uznania własnej słabości i potrzeby Bożego przebaczenia.

Drugi moment ciszy to chwila po „Módlmy się.” Poświęć ją na wzbudzenie swojej własnej intencji przeżywania Mszy świętej.

W dobrym przeżyciu liturgii pomoże ci to, że nie będziesz wpadał do kościoła na ostatnią chwilę.

Chcesz więcej? Możesz przygotować się lepiej do liturgii zapoznając się w domu z tekstami liturgicznym do danej niedzieli lub święta.

Liturgia Słowa i homilia

Liturgia słowa to czytane i słuchane przez wiernych fragmenty Pisma Świętego. Pierwszym czytaniem jest zwykle fragment Starego Testamentu. Potem, jako pewna odpowiedź Kościoła, śpiewany jest psalm – kantor lub organista śpiewa zwrotki a wierni włączają się we wspólny refren. Po psalmie następuje drugie czytanie wzięte z Nowego Testamentu.

Następnie przy śpiewie „Alleluja” (w Wielkim Poście „Chwała Tobie Słowo Boże”) wszyscy wstają, by wysłuchać Ewangelii. Czyta ją ksiądz lub diakon. Po Ewangelii siadamy, by wysłuchać homilii, która powinna nawiązywać do czytań.

Czytania, które słyszymy w liturgii pochodzą z księgi zwanej lekcjonarzem i są wspólne dla całego Kościoła. Czytania na niedziele występują w trzyletnim cyklu A,B,C.

Po homilii, w niedziele i uroczystości, zgromadzeni wyznają wiarę: „Wierzę w jednego Boga...” Po tym mamy modlitwę wiernych – podawane są wezwania: w potrzebach Kościoła, świata, cierpiących i lokalnej społeczności.

Jak się zachować, jak ją dobrze przeżyć?

Najpierw zdaj sobie sprawę, że słuchasz nie ludzkiego a Bożego Słowa. Wzbudź swoją wiarę i słuchaj z przekonaniem, że Bóg, przez swoje Słowo, mówi nie tylko „ogólnie” do Kościoła, ale także konkretnie do ciebie.

Włącz się we wspólne odpowiedzi: po czytaniach „Bogu niech będą dzięki”, po Ewangelii: „Chwała Tobie, Chryste”. Śpiewaj refren psalmu i alleluja. Słuchaj z uwagą homilii a z całości liturgii słowa staraj się wynieść jakieś konkretne zdanie, myśl czy wezwanie dla siebie.

Chcesz więcej? Możesz starannie przygotować się do tej części Mszy Świętej w domu. Łatwo znaleźć (np. bit.ly/2GZGXVz) czytania na daną niedzielę czy święto. Najprostsza metoda przygotowania to po prostu wcześniejsze przeczytanie tych czytań. Można też znaleźć i sięgnąć po komentarze i objaśnienia do tych czytań. Można także uczynić teksty czytań przedmiotem naszej osobistej medytacji i modlitwy.

A jak dobrze czytasz, to zgłoś proboszczowi gotowość do czytania Bożego Słowa w liturgii.

Przygotowanie darów

Przygotowanie darów to przyniesienie do ołtarza chleba i wina. W najprostszej formie robią to ministranci ze stolika stojącego w prezbiterium. Dobrze jeśli świąteczna Eucharystia ma rozbudowaną formę przygotowania darów. Wtedy dary powinny być uroczyście przeniesione do ołtarza przez przedstawicieli wspólnoty i w imieniu wspólnoty.

Oprócz chleba i wina można w takiej procesji przynieść i inne dary, dla kościoła czy potrzebujących. Wyrazem takich darów jest też zbierana taca. Zwykle przygotowanie darów rozpoczyna zbieranie tacy. Jeśli na tacę zbiera jedna osoba (ksiądz), to niestety przedłuża się czas jej zbierania na inne części Mszy Świętej. Lepiej gdyby robiło to szybko kilka osób a zebrana taca otwierała procesję z darami.

Nad chlebem i winem złożonymi na ołtarzu ksiądz odmawia błogosławieństwo. Na koniec wspólnota wstaje a przygotowanie darów kończy głośna modlitwa celebransa i „Amen” zgromadzonych.

Jak się zachować, jak to dobrze przeżyć?

Ta część Mszy Świętej wzywa nas do ofiarowania, poświęcenia siebie Bogu. Ofiarujemy Bogu najpierw samych siebie a potem, duchowo, możemy „złożyć na ołtarzu” swoje sprawy – kłopoty, radości, intencje.

Jest to też okazja do wyrażenia swojej odpowiedzialności za parafię i solidarności z potrzebującymi. Wyrazem tego jest zbierana taca, do której się dokładasz. To nie jest „zrzutka dla księdza”, zebrana ofiara jest dla parafii.

Bywa, że wierni w czasie procesji z darami zachowują różne postawy. Nie wnikając kto ma rację, zrobisz najlepiej, gdy dostosujesz się do większości.

Chcesz więcej? O wspieraniu Kościoła i potrzebujących warto myśleć częściej niż tylko w chwili przygotowania darów. Dobrym wyrazem tego są „pozaliturgiczne” darowizny i przelewy, często stałe. Nie zaniedbujmy przy tym zwykłego „dawania na tacę”, bo ma ten obrzęd walor znaku i świadectwa naszej odpowiedzialności.

Modlitwa Eucharystyczna

Po przygotowaniu darów następuje moment Mszy Świętej w której przyniesione dary, w czasie konsekracji, stają się Ciałem i Krwią Chrystusa.

Stoimy wszyscy i rozpoczyna się prefacja. Rozpoczyna się ona dialogiem księdza z ludźmi: „Pan z wami..., W górę serca...”. Prefacja to rodzaj wstępu, w której rozwinięta i pogłębiona jest tajemnica dnia. Dlatego mamy do dyspozycji kilkadziesiąt różnych prefacji. Prefację kończy wspólny śpiew: „Święty, święty, święty”. Po śpiewie ksiądz zaczyna odmawiać Modlitwę Eucharystyczną. Ma do wyboru siedem takich modlitw i trzy dodatkowe dla dzieci.

Gdy ksiądz wyciąga nad darami ręce i przyzywa Ducha Świętego (nazywamy to epiklezą), wszyscy klękamy. Klęczymy także na słowach konsekracji, czyli przeistoczenia: „To jest Ciało moje..., To jest krew moja”. Potem wstajemy.

Modlitwę Eucharystyczną kończy doksologia. Ksiądz unosi patenę oraz kielich i modli się: „Przez Chrystusa, z Chrystusem i w Chrystusie”.

Jak się zachować, jak ją dobrze przeżyć?

To kulminacyjna część Mszy Świętej. Wyrazem tego są momenty, gdy klęczymy. Każda nasza postawa powinna być czytelna, także klęczenie. Nie jest dobrze, gdy zamienia się to w kucanie czy inne dziwne pozycje.

Gdy zdrowie nie pozwala nam porządnie uklęknąć, to lepiej gdy siedzimy lub stojąc pochylimy głowę.

Modlitwa eucharystyczna wymaga od nas wiary. Wierzmy, że jest to moment, gdy chleb i wino stają się prawdziwym Ciałem i Krwią Chrystusa a my spotykamy się z Bogiem.

Momenty, w których ksiądz ukazuje Ciało Chrystusa, to dla wielu sygnał do opuszczenia głowy i spuszczenia wzroku. Na pewno jest to wyraz szacunku i czci. Lepiej jednak podnieść oczy i wzrokiem karmić swoją wiarę.

Chcesz więcej? Możesz pogłębić zrozumienie treści prefacji i modlitw eucharystycznych. Często jednak (wybór księdza) nie będziemy wiedzieć co usłyszymy na Mszy Świętej.

Obrzędy Komunii

Msza Święta jest ofiarą. Wyrazem tego jest Modlitwa Eucharystyczna sprawowana przy ołtarzu. Msza Święta jest jednak także ucztą, gdy z ołtarza spożywamy Ciało Chrystusa.

Powinniśmy czynić to jak najczęściej. Tylko grzech ciężki, świadome i dobrowolne przekroczenie przykazań w rzeczy ważnej, oddziela nas od Eucharystii. Popołniony grzech powinien nas jednak kierować ku spowiedzi a nie ku czekaniu miesiącami na kolejną Wielkanoc.

Obrzędy komunijne zaczynają się od wspólnej recytacji lub śpiewu modlitwy „Ojcze nasz”. Po recytacji lub śpiewie: „Baranku Boży...” klękamy a ksiądz ukazując połamaną hostię ogłasza: „Oto Baranek Boży, który gładzi grzechy świata...” Odpowiadamy: „Panie, nie jestem godzien...”

Następnie wierni podchodząc do ołtarza przyjmują Komunię Świętą i wracają na swoje miejsca. Obrzędy kończą się śpiewem uwielbienia lub uwielbieniem w ciszy a całość zamyka modlitwa księdza po Komunii.

Jak się zachować, jak je dobrze przeżyć?

Zawsze powinniśmy pragnąć Ciała Chrystusa! Powinniśmy przyjmować je jak najczęściej a w chwilach, gdy jest to niemożliwe, budząc swoją wiarę i pragnienie, powinniśmy jednoczyć się z Bogiem tak jak potrafimy.

Kościół zezwala na rozmaite sposoby udzielania Komunii Świętej. Pamiętajmy, że w tym wszystkim najważniejsza jest wiara i cześć jaką ma przyjmujący Komunię człowiek. Najlepiej będzie jak dostosujemy się do panujących w danym miejscu zwyczajów.

Gdy zauważymy kogoś, kto przyjmuje Komunię Świętą inaczej jak my, przypomnijmy sobie przypowieść o faryzeusza i celniku (Łk 18,9-14) i powstrzymajmy się od oceniania.

Komunia to czas bardzo osobisty, ale nie rezygnujemy ze wspólnego śpiewu w czasie Komunii i uwielbienia po niej.

Chcesz więcej? Przedłuż swoje dziękczynienie i zostań jeszcze chwilę w kościele po zakończeniu Mszy świętej.

Rozesłanie

Po Komunii w zasadzie to już czas do domu. Jednak w niedzielę i święta zatrzymają nas na pewno ogłoszenia. Oby nie były dłuższe od kazania. Tak, można je umieścić w Internecie, ale nie wszyscy się nim posługują. Czasem też jest ważne, że zaprasza się na coś osobiście. Ogłoszenia to także element budowania wspólnoty.

Po ogłoszeniach następuje błogosławieństwo: „Niech was błogosławi Bóg wszechmogący, Ojciec i Syn, i Duch Święty”. Po odpowiedzi: „Amen”, ksiądz rozsyła wiernych: „Idźcie w pokój Chrystusa”. Czasem błogosławieństwo może być rozbudowane a formuła rozesłania inna.

Jednak zawsze jest to właśnie rozesłanie a nie proste zakończenie, ogłoszenie końca. Wierni nie rozchodzą się „tak po prostu”, ale są posłani do misji i zadania. Idą do świata jako uczniowie Jezusa, mają nieść światu Ewangelię.

Jak się zachować, jak je dobrze przeżyć?

Ogłoszeń wysłuchać a będąc na końcu posłanym dać się rzeczywiście posłać i z zadaniem zdobywania świata dla Jezusa wyjść ze mszy świętej i wrócić do domu.

Wracamy ze świadomością umocnienia, nakarmienia się Słowem i Ciałem Chrystusa. Przeżyta dobrze Eucharystia powinna przemieniać na początku nas samych, potem najbliższych w rodzinie a potem dalsze otoczenie.

Msza święta nie może być pustym rytuałem, który trzeba zaliczyć, przykazaniem, które trzeba spełnić, ale prawdziwym spotkaniem wiernego z Bogiem i braćmi we wspólnocie.

Jako uczniowie Jezusa przychodzimy na Eucharystię i jako uczniowie wychodzimy z niej i idziemy do świata. Robiąc tak czynimy z Eucharystii prawdziwe źródło i prawdziwy szczyt naszego życia.

Chcesz więcej? Porozmawiaj z najbliższymi o tym co przeżyłeś i usłyszałeś na Mszy świętej.

Spis treści

Wstęp.....	3
Obrzędy wstępne.....	4
Jak się zachować, jak je dobrze przeżyć?.....	5
Liturgia Słowa i kazanie.....	6
Jak się zachować, jak ją dobrze przeżyć?.....	7
Przygotowanie darów.....	8
Jak się zachować, jak to dobrze przeżyć?.....	9
Modlitwa Eucharystyczna	10
Jak się zachować, jak ją dobrze przeżyć?.....	11
Obrzędy Komunii.....	12
Jak się zachować, jak je dobrze przeżyć?.....	13
Rozesłanie.....	14
Jak się zachować, jak je dobrze przeżyć?.....	15
Spis treści.....	16